

Χρέος Ελληνικό

Μαύρη Μοίρα σε μοίρανε χώρα,
σα μιας μούλας σκληρός ο ζυγός,
που σε φόρτωσαν άφρονες τώρα
χρέος μέγα, δεινός σπαραγμός!

Δανειστών φοβερών, ραδιούργων,
θα σε δέσουν του τόκου δεσμά,

απανθρώπων, ληστών των κακούργων,

στο λαιμό θα σου βάλουν θηλιά.

Περασμένων καιρών άλλες τύχες

σε παιδέψαν κακό παιδεμό,

μυστικό μοναχά συ κατείχες,

ιστορίας μοιραίας ρυθμό!

Περσικών των πολέμων τις νίκες

πριν προλάβεις καλά να χαρείς,

το πικρό το ποτήρι σου βρήκες

μολυσμένο με αίμα φυλής.

Της Αθήνας το κλέος φθονήσαν

Σπαρτιάτες, του Άρη παιδιά,

την Ελλάδα στα δύο χωρίσαν,

απαρχή για μεγάλα κακά.

Αλεξάνδρου το άστρο θα λάμψει,

το σπαθί του θα κόψει δεσμό,

των Περσών τα παλάτια θα κάψει,

στην Ελλάδα θα δώσει παλμό!

Μα προτού να προλάβει τη δόξα

να την δέσει, σα δέμα γερό,

Χάρου δέχτηκε ύπουλα τόξα,

που του κόψαν της νιότης ανθό.

Έλληνες παρά λίγο να γίνουν

οικουμένης της όλης ταγοί,

μα στο τέλος στη Ρώμη θα κλίνουν

γόνυ δούλου, (σκληρή συνταγή!)

Του Χριστού θεοφόρα μια πίστη,

στου Βοσπόρου τα κρύα νερά,

θα φανεί, σαν σοφία υψίστη,

Βυζαντίου θα γίνει φρουρά.

Μάταιο Κωνσταντίνου το θάρρος,

την ορμή των εχθρών δε μπορεί

να στομώσει, Μωάμεθ ο λαύρος

Σταυροφόρων τη στράτα πατεί!

Σκλάβα πάλι Βασίλισσα Πόλη,

των Σουλτάνων τα πόδια φιλεί.

Ρωμιοσύνη δουλώθηκε όλη,

τον Προφήτη με πάθος μισεί!

Των Κλεφτών τα σπαθιά σαν αστράψουν,

σε βουνά της Ελλάδας ψηλά,

Τούρκικους μιναρέδες θα κάψουν,

θα χαρίσουν γλυκιά Λευτεριά!

Μα στις κρίσης την ώρα θα δράσει

Διχασμός, σαν εχθρός της φυλής,

και στην Πόλη ποτέ δε θα φτάσει

μια κραυγή Λευτεριάς ζηλευτής!

Έπος μέγα και νέο θα γράψουν,

σε βουνά χιονισμένα βαριά,

Φασιστές, Ναζιστές θενά κάψουν,

με του Όχι τη θεία φωτιά!

Εμφυλίου πολέμου το τέρας

θα προβάλει, πολύ μισητό,

πριν προλάβει της δόξας αγέρας

να σκορπίσει της μάχης καπνό.

Ενωμένης Ευρώπης το φάσμα

θα μαγέψει Ελλάδας ταγούς,

δανειστών σοφιστών νέο πλάσμα

θα πλανέψει μεγάλους, μικρούς!

Ολυμπίων Αγώνων μια μέρα

θα θερμάνει Ελλήνων καρδιά.

Εφιάλτη θα σπρώξει πιο πέρα,

(στήνει γλέντι με τα δανεικά!)

Της μεγάλης Ευρώπης ασπίδα,

θα ζητήσει Ελλάς η μικρή,

θα στηθεί δανειστών η παγίδα,

αλεπού πονηρή θα πιαστεί!

Μέγα δίλημμα τώρα τη δέρνει:

την παγίδα να σπάσει να βγει,

ιστορίας το τέρμα που φέρνει,

για να σκύψει δειλά κεφαλή;

Λευτεριάς τον αγέρα να πάρει,

σε ψηλά φημισμένα βουνά,

για σταυρό μαρτυρίου να άρει,

στο δικό της δεινό Γολγοθά;

Τη δραχμή της ξανά να κρατήσει,

και να βάλει θεμέλιο γερό,

φοβερό το Ευρώ να νομίσει,

σα να ήταν θηλιά στο λαιμό;

Το δυσβάσταχτο χρέος ν' αφήσει,

να της πνίξει τα δόλια παιδιά,

για με ξίφος οξύ να τολμήσει,

και να κόψει δανείου δεσμά;

Μπρος γκρεμός και πιο πίσω το ρέμα,

(παροιμίας ο λόγος σωστός!)

Της Ευρώπης ο μύθος, το ψέμμα,

δείχνει τώρα, σα φάρος σβηστός!

Του Δυσσέα δαιμόνιο ξέρει,

απορίας τον πόρο να βρει,

μία λύση ξανά ίσως φέρει,

Αθηνάς τιμημένη πνοή!

Μα Ναός της Παρθένου κομμένος,

(λιανισμένο θυσίας σφαχτό),

απ' Ευρώπη ξανά προδομένος,

με πεσκέσι σε Τούρκο κακό.

Στου κυκλώνα το μάτι βρεθήκαν,

και Ναός και Λαός εκλεκτός,

τα χτυπήματα χρόνου δεχτήκαν,

μα σταθήκαν σα βράχος γερός.

Θεία Μοίρα σε μοίρανε χώρα,

το βαθύ το γαλάζιο σου φως,

κάθε μέρα καλή, κάθε ώρα,

ξεπληρώνει το χρέος σαφώς!

Christos C. Evangeliou Professor of Philosophy Honorary President of IAGP (International Association for Greek Philosophy)